

DIARI del Greg

CAP DE TRONS

MÉS DE 275 MILIONS

DE LLIBRES VENUTS

A TOT EL MÓN

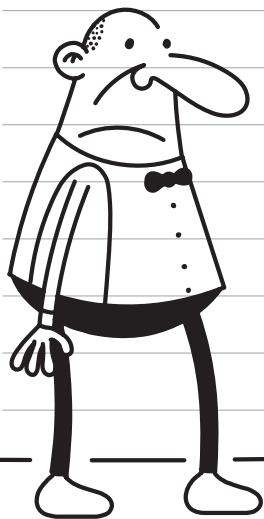
Jeff Kinney

Estrella Polar

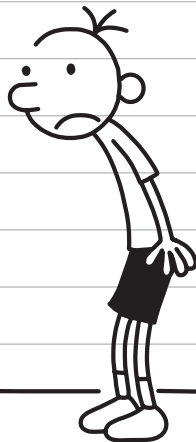
DIARI del Greg

CAP DE TRONS

Jeff Kinney

Estrella Polar

Estrella Polar
Sèrie *Diari del Greg*

Títol original en anglès: *Diary of a Wimpy Kid: No brainer*

© del text i de les il·lustracions: 2023, Wimpy Kid, Inc.
DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, i el disseny de Greg Heffley™
i el disseny de la coberta del llibre són marques registrades de Wimpy Kid, Inc.
Tots els drets reservats.

Llibre dissenyat per Jeff Kinney
Coberta dissenyada per Jeff Kinney, amb Pamela Notarantonio i Lora Grisafi

Publicat en llengua anglesa el 2023 per Amulet, un segell d'ABRAMS
Primera edició en català: octubre del 2023
(Tots els drets reservats en tots els països per Harry N. Abrams, Inc.)

© de la traducció: 2023, David Nel·lo
© d'aquesta edició: 2023, Edicions 62, S. A.
Estrella Polar
Av. Diagonal, 662-664
08034 Barcelona
www.estrellapolar.cat
info@estrellapolar.cat

ISBN: 978-84-1389-654-0
Dipòsit legal: B. 16.279-2023
Imprès a Catalunya

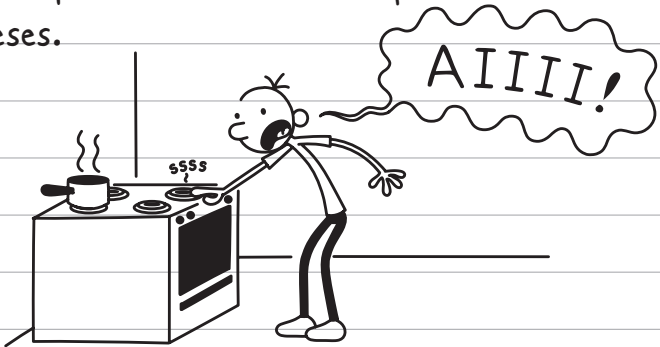
El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor. La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre contribuïu a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement. A Grup62 agraiem que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Podeu contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

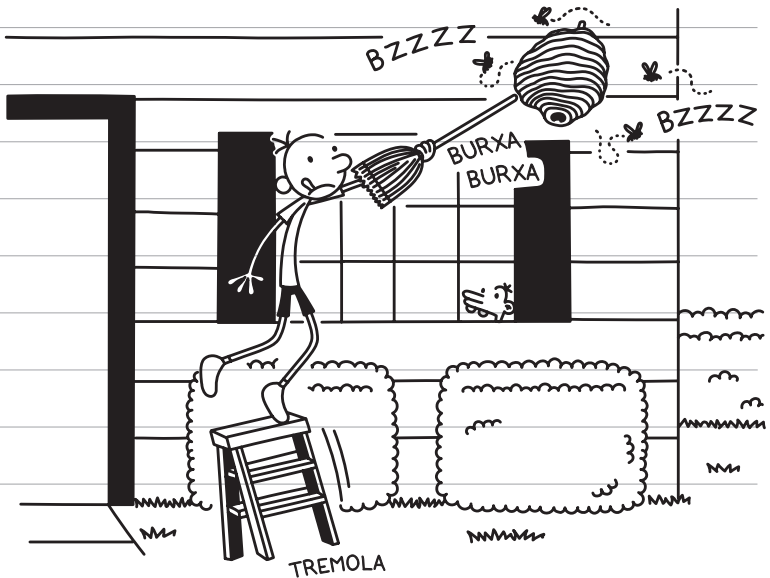
ABRIL

Dilluns

Se suposa que el cervell d'un humà és com un ordinador extraordinari capaç de tota mena de coses increïbles. Però, si això és veritat, no sé per què el meu cervell sempre em fa fer estupideses.

És una mica empenyador perquè, si hi penses, l'única feina del teu cervell és ser llest.

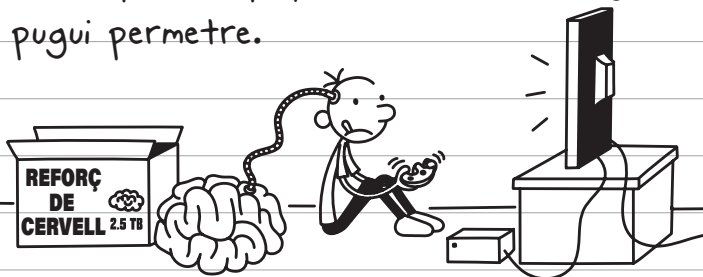

Suposo que és culpa meva per omplir-me el cervell amb coses que no són importants, tipus trucs per als videojocs i temes de cançons d'antigues sèries de la tele. Perquè ara ja no m'hi queda espai per a coses que són importants de debò.

El problema és que el cervell només té una capacitat limitada, i arriba un moment que ja no et queda espai per emmagatzemar-hi res més. I la raó per la qual als vells els costa més aprendre coses noves és perquè tenen el cervell massa ple.

Un dia d'aquests s'empestaran una manera d'afegir memòria. I quan ho aconseguixin, em penso comprar el paquet de reforç més gran que em pugui permetre.

Mentrestant intento ser molt selectiu amb el que em fico al cap. Total, que quan algú m'explica una cosa que no necessito saber, intento bloquejar-ho.

LLAVORS LA SENYORA O'MALLEY VA DIR QUE NO VA SER ELLA QUI VA DIR QUE JO ERA UNA MENTIDERA. JO LI VAIG PREGUNTAR PER QUÈ PARLAVA AMB LA SENYORA FERGUSON DARRERE MEU!

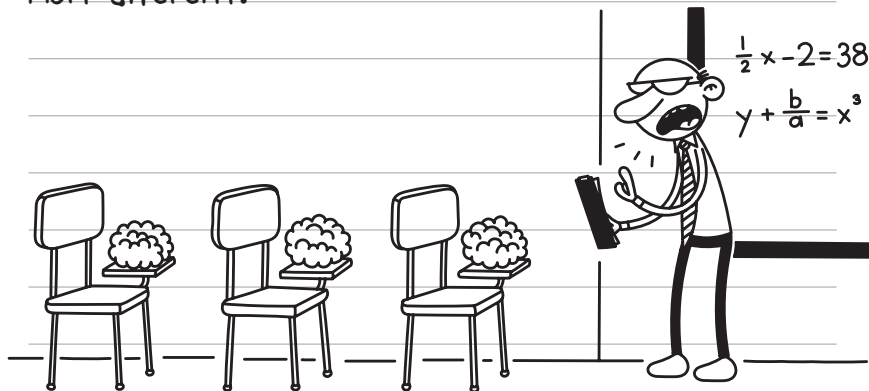
LA, LA, LA, NO ET PUC SENTIR!

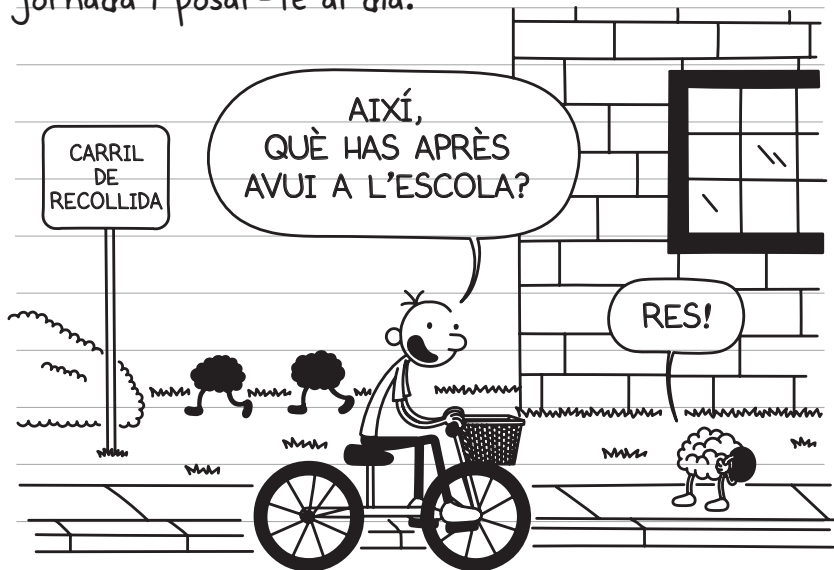
Quan ets un nen, per allò que fas servir més el teu cervell és per a l'escola. I molt del teu poder mental es gasta memoritzant coses inútils, com per exemple els noms dels vicepresidents i la lletra de cançons de pàrvuls.

Una cosa que no és gens pràctica és el fet que tinguem el cervell dins del cap, perquè ens l'hem d'endur per tot arreu. Si trobessin el sistema de solucionar aquest problema, això de l'escola seria molt diferent.

Crec que seria fantàstic si el teu cervell pogués anar a l'escola per aprendre mentre tu fas coses com ara jugar amb pistoles làser amb els col·legues o apalancar-te al centre comercial amb els amics. Després podries recollir el teu cervell a l'acabar la jornada i posar-te al dia.

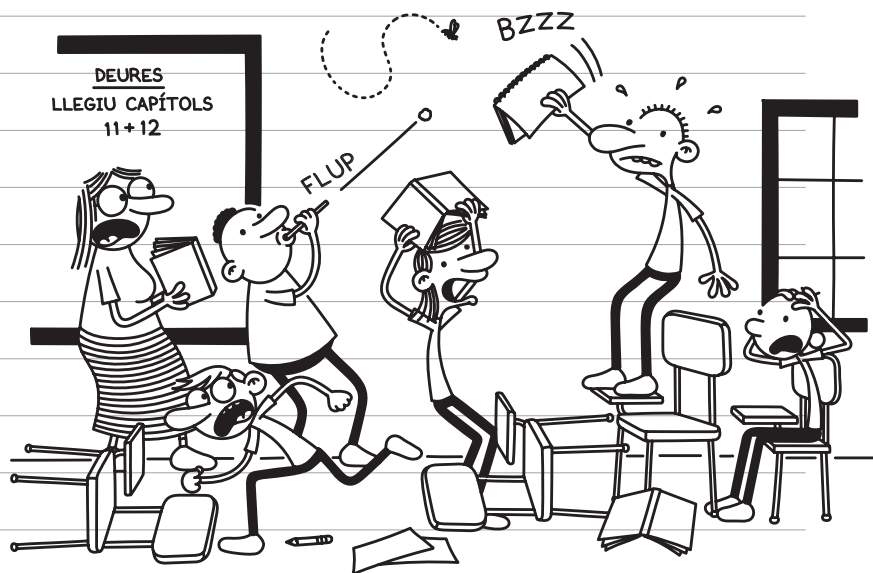

Però, de moment, em penso que estem atrapats en la situació actual en què el cervell i el cos sempre han de ser al mateix lloc. I si ets un xaval, això vol dir que t'has de passar la tira d'hores a l'escola.

Fa ràbia que la jornada escolar sigui tan llarga.

T'hi passes set hores, però probablement tan sols són vint minuts en què aprens alguna cosa. I això és perquè la majoria del teu temps es fa servir amb coses que no tenen res a veure amb l'educació.

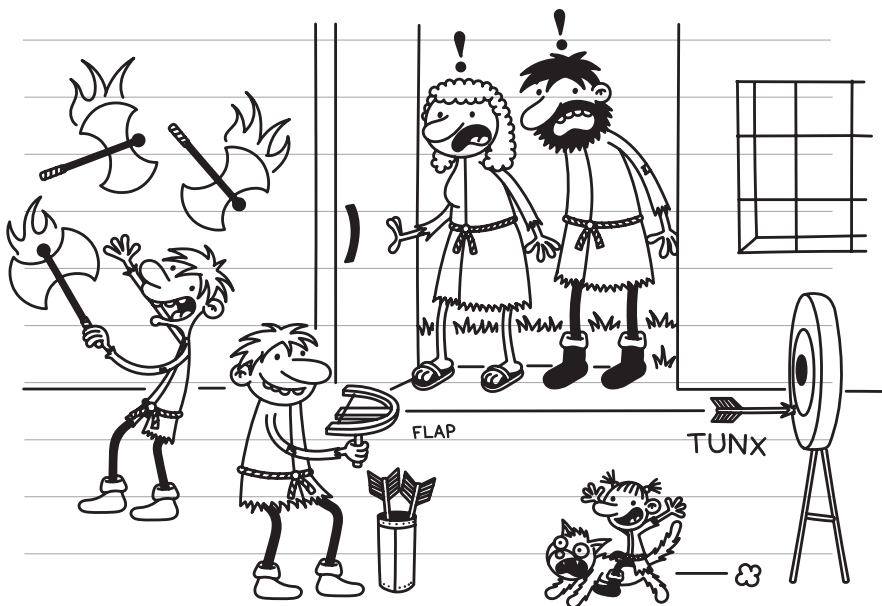
Avui, a la cinquena classe no hem après res perquè una abella s'ha ficat dins de l'aula. I això ha anul·lat qualsevol possibilitat de fer res mínimament productiu.

Tant de bo tothom parés de fer l'imbècil i es concentrés en el que s'ha de fer quan comença l'escola.

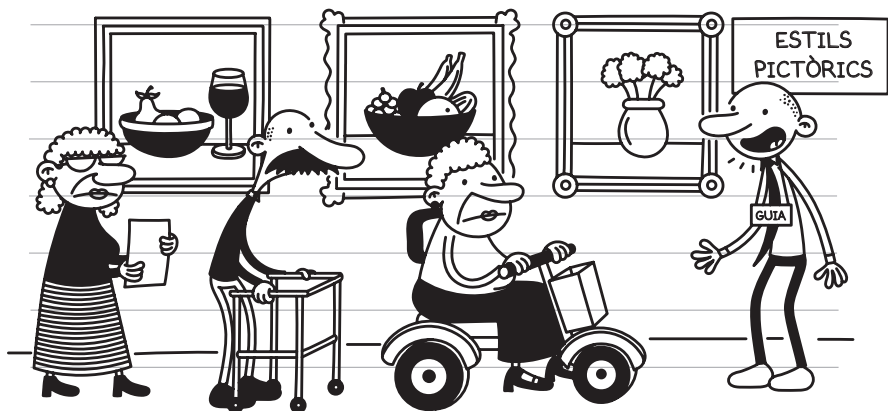
Perquè així enllestiríem la part d'aprendre i podríem marxar abans de l'hora de dinar. Però em penso que allarguen les coses i així ens tenen allà el màxim d'estona possible.

La raó per la qual es va inventar l'escola va ser, sobretot, perquè, en els vells temps, els xavals en feien de molt grosses a casa mentre els pares eren a la feina.

Per això van crear aquest sistema amb llibres i Matemàtiques i Educació física: només per tenir els xavals controlats i evitar que fessin maleses.

Vas a l'escola des dels quatre anys fins als divuit, com a mínim. I un cop has acabat amb l'educació has d'aconseguir una feina fins que arribes a la vellesa. I quan ja has acabat amb tot això, estàs tan cansat que no tens ni esma per fer res de divertit.

Si de debò volguessin, podrien ensenyar-te tot allò que necessites saber abans dels cinc o sis anys. Però m'imagino que els pares no volen haver de competir amb els seus fills per feines ben pagades.

Total, que t'ensenyen miquetes perquè no et tornis llest massa de pressa. I de vegades també t'ensenyen coses que no pots fer SERVIR.

Això és el que passa últimament a la meua escola. Vaig fer tres mesos de Llatí amb un profe que es deia Leyton, i era la meua classe preferida. Però resulta que ell no sabia gens de llatí, i el que ens ensenyava sempre només eren poca-soltades.

Quan els de l'escola van descobrir que el senyor Leyton era un entabanador el van fer fora. I ara l'únic que em queda de tota la feina que vam fer aquells tres mesos és la possibilitat de demanar una hamburguesa en una llengua que ni tan sols existeix.